No. 2124 Zaterdag 20 September 1924. 41ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

De Alg. Rekenkamer.

De werkzaamheden der Algemeene Rekenkamer (ingevolge art. 36 der Curaçaosche Comptabiliteitswet *Staatsblad 1910*, no. 346) over het jaar 1923 betreffende de Kolonie Curaçao zijn neergelegd in het volgende verslag:

INLEIDING.

De Algemeene Rekenkamer heeft in het afgeloopen jaar hare bedenkingen tegen de verevening van de uitgaven en de boeking van de ontvangsten aan den Minister van Koloniën medegedeeld binnen den termijn, gesteld bij artikel 33 der Curaçaosche Comptabiliteitswet.

Voor zooveel de beantwoording reeds heeft plaats gehad, was meestal het noodige verricht om aan de bedenking te gemoet te komen of konden deze ten gevolge van het ontvangen antwoord worden geacht te zijn opgeheven.

Omtrent enkele van die bedenkingen en andere aangelegenheden, welke bijzondere vermelding verdienen, laat de Kamer eenige mededeelingen volgen, evenals in vroegere verslagen gesplitst in twee gedeelten: „Uitgaven" en „Ontvangsten en Rekeningen".

Uitgaven.

I. *Uitgaven ter bevordering van cultures.*

Ten laste van de begrootingen voor 1917, 1918 en 1919 was, in drie termijnen, aan de Eerste Sisal Cultuurmaatschappij boven de vroeger verstrekte voorschotten ten bedrage van f 60.000 een renteloos voorschot van f 100.000 [illegible] van den door haar op het eiland Curaçao ondernomen sisal-aanplant. De door den Minister van Koloniën ter zake van die uitkeering gesloten overeenkomst van 10 October 1917 bepaalde onder meer, dat, wanneer de maatschappij naar het oordeel van den Gouverneur hare verplichtingen niet behoorlijk zou nakomen en, na tezijn in gebreke gesteld, in verzuim zou blijven, de gegeven voorschotten, voor zoover niet afbetaald of kwijtgescholden, aanstonds ten volle opeischbaar zouden worden. Deze toestand trad in tegen het einde van 1920, toen, blijkens bij de Rekenkamer ingekomen bescheiden, de maatschappij, bij een op Curaçao uitgebracht exploot van 21 December 1920, werd in gebreke gesteld. Den 15den Januari 1921 werd haar bevel gedaan tot het betalen van de opeischbaar geworden voorschotten.

Het trok daarom de aandacht der Rekenkamer, dat onder deze omstandigheden, welke geacht konden worden ook aan het Departement van Koloniën niet onbekend te zijn, niet alleen in Maart 1921 een Koninklijk besluit tot stand kwam, houdende machtiging om, onder door den Minister van Koloniën vast te stellen voorwaarden, aan de maatschappij nog een renteloos voorschot van f 2500 te verleenen, maar dat in Juni 1921 inderdaad de uitbetaling van dat bedrag plaats had, met aanwijzing dat het bestemd was tot het bestrijden van de kosten van ontvezelen, verschepen, enz. van de oogstbare sisalbladeren, en onder voorwaarde, dat de verkregen vezel, na te zijn verscheept aan de order van een door het Departement aangewezen autoriteit, zou worden geacht aan de kolonie Curaçao te zijn verpand, ten einde uit de opbrengst het verleende voorschot bij voorkeur boven andere vorderingen te verhalen. 1)

1) Bij de memorie van antwoord van den Gouverneur betreffende de voorloopige vaststelling van de begrooting voor 1922 werd aan den Kolonialen Raad medegedeeld, dat het toekennen van het voorschot had plaats gehad tegen het advies van den Gouverneur. (Bijlagen Kolonialen Raad, Zitting 1921—1922, 4, stuk no. 4.)

Op het verzoek om inlichtingen nopens het uitzicht op het terugontvangen van de uitgekeerde bedragen, hetwelk de Rekenkamer, onder herinnering aan den loop der zaak, in den aanvang van 1922 deed, heeft de Minister van Koloniën haar medegedeeld, dat, alvorens het voorschot van f 2500 werd verstrekt, uit gecontroleerde gegevens was gebleken, dat de aanwezige hoeveelheid bewerkbaar blad voldoende was om alle kosten te dekken en winst te laten, en dat, naar verwacht werd, het ontvezelen [illegible]

Van eenige terugbetaling door de maatschappij is aan de Rekenkamer tot dusver niet gebleken. Een in het voorjaar van 1923 bij herhaling in de *Curaçaosche Courant* opgenomen advertentie, waarbij de aanplant te koop werd aangeboden, heeft de Kamer aanleiding gegeven te vermoeden, dat is afgezien van oogsten en ontvezelen vanwege de — inmiddels in staat van faillissement verklaarde — maatschappij.

II. *Bevoegdheid tot het beschikken over den begrootingspost voor Onvoorziene Uitgaven.*

Bij de Koloniale verordening van 21 October 1921 (P. B. no. 59) werd de wenschelijkheid vastgesteld van verhooging der definitieve begrooting voor 1921. Deze verhooging zou dan onder meer omvatten het uittrekken bij een in te voegen artikel 13*bis* van een bedrag van f 2500, bestemd om te worden uitgekeerd als bijdrage in de kosten van het Brionfeest. Wijziging van de begrooting bij de wet bleef echter achterwege.

Ten laste van den post voor Onvoorziene Uitgaven der begrooting voor 1921 werd evenwel op machtiging van den Gouverneur een bedrag van f 2500 aan de Brion-commissie uitgekeerd, maar de commissie stortte in Januari 1922 dat bedrag terug, omdat het haar niet mogelijk was, van het besteden daarvan verantwoording te doen binnen den door den Gouverneur gestelden termijn. In Juli 1922 had de uitkeering opnieuw plaats; thans ten laste van den post voor Onvoorziene Uitgaven, dienst 1922.

Tegen laatstgemelde uitkeering opperde de Rekenkamer de bedenking, dat haar geen wettelijke bepaling bekend was, waaraan de Gouverneur de bevoegdheid had kunnen ontleenen voor het aangegeven doel te beschikken over den post voor Onvoorziene Uitgaven, welke post naar de meening der Kamer slechts gelegenheid bood tot het bestrijden van verplichte uitgaven.

Een afdoend antwoord op die bedenking heeft de Rekenkamer niet ontvangen. Zoowel het bestuur van Curaçao als de Minister van Koloniën betoogde de wenschelijkheid van deelneming door het Gouvernement aan het herdenken van het aandeel, dat admiraal Brion, geboren Curaçaoenaar, had genomen in den Venezolaanschen vrijheidsoorlog. De Minister meende, dat voor de daaraan verbonden kosten ingevolge artikel 5 der Comptabiliteitswet kon worden geput uit den post voor onvoorziene uitgaven.

Ontvangsten en rekeningen.

De afdoening van [illegible] bij de Kamer [illegible] had, voor zooveel daartegen geen bedenkingen bestonden of nadat de geopperde bedenkingen waren opgeheven, geleidelijk plaats.

Tot de afgedane rekeningen behoorden de begrootingsrekening, bedoeld bij artikel 34 der Curaçaosche Comptabiliteitswet, over 1920, alsmede de saldostaten van de verschillende rekenplichtigen over 1919 en de rekening van de commissie tot voorbereiding van de oprichting van een landbouwleenbank over 1921.

De begrootingsrekening over 1921, welke volgens voormeld wetsartikel vóór 1 Juni 1923 bij de Kamer behoorde te zijn ingezonden, kwam den 9den October d.a.v. bij haar in en was bij het einde van het jaar nog in behandeling. 1)

1) Onder dagteekening van 7 Januari 1924 werd deze rekening door de Rekenkamer afgedaan.

Herziening van rekening, als bedoeld bij artikel 41 der Comptabiliteitswet, deed zich niet voor.

BELANGSTELLING VOOR MARS

Niettegenstaande de positieve resultaten van het astronomisch onderzoek van de planeet Mars met den dag minder worden, neemt de belangstelling voor deze planeet hoe langer hoe meer toe.

In de laatste maanden heeft deze belangstelling zeker wel het hoogtepunt bereikt. De reden daarvan was, dat in de vorige maand Mars zijn dichtst mogelijke afstand van de aarde [illegible] een gevolg van de elliptische baan, die Mars bij zijn omloop telkens beschrijft. Zijn grootste afstand tot de aarde bedraagt 379 millioen K.M. Zijn kortste afstand, zooals nu op 23 Augustus jl. plaats had, bedroeg toch nog altijd 54 millioen K.M.

Nu moet men niet denken, dat die betrekkelijk dichte afstand van de aarde voor Mars een buitengewone groote zeldzaamheid is, want deze herhaalt zich telkens na 2 jaar en 49 dagen.

Het merkwaardige schuilt alleen hierin, dat in de maand Augustus alle omstandigheden voor astronomische observaties het meest gunstig, in Februari het meest ongunstig zijn, zoodat nu dit jaar die nabijheid van Mars op 23 Aug. viel, de astronomen van alle landen van deze gunstige gelegenheid hebben gebruik gemaakt, om hun kijkers naar Mars te richten in de hoop weer nieuwe ontdekkingen te doen.

Toen de Italiaansche sterrekundige SCHIAPARELLI en de Amerikaan ASAPH HALL in Aug. 1877, toen Mars eveneens zich op den korsten afstand van de aarde bevond, een groot aantal evenwijdige lijnen op deze planeet ontdekten, die wel kanalen konden zijn, bouwde de Fransche sterrekundige FLAMMARION, bekend om zijn phantastische hypothesen, hierop zijn redeneering, dat de planeet Mars dus zeker moest bewoond zijn, nu het bleek, dat daar reusachtige waterkanalen waren gegraven. Geen ernstige geleerde gelooft echter tegenwoordig meer aan die kanalen van Mars, evenmin als hij nog een redelijk en aannemelijk bewijs kan vinden voor de hypothese, dat Mars bewoond is.

De dwaze pogingen in Amerika, om door het uitzenden van krachtige Hertzgolven en een stelsel van sterke zoeklichten teekenen te wisselen en in contact te komen met die zg. bewoners van Mars verdienden alleen belangstelling om den grootschen opzet en Amerikaanschen durf, doch konden *a priori* reeds tot geen resultaat leiden.

Zooals de berichten uit de verschillende landen luidden, was den 23 Aug. de weersgesteldheid voor het astronomisch onderzoek zoo ongunstig mogelijk.

Best mogelijk, dat men daarom vooreerst nog niet den moed zal opgeven en in volgende jaren weer met dezelfde reclamemiddelen de aandacht van het publiek zal trekken, en met dezelfde energie het onderzoek zal voortzetten.

Voorloopig zijn we dus omtrent Mars even wijs gebleven.

Onverklaarbare draadlooze tee-

Offers van Liefde

ANTWOORD OP:
„Defensa de La Pelona"
(*in „El Boletin Comercial" van Vr* [illegible]

Eén dollar 85 cents, was alles wat ze met mogelijkheid bij elkaar had kunnen scharrelen. Daartoe had ze zich bij den kruidenier, den groenteboer en den slager nog tot het uiterste moeten bekrimpen; bij de gedachte daaraan steeg haar het bloed naar het hoofd. Tot driemaal telde Della het geld over, het werd evenwel niet meer: 1 dollar 85 cts. was alles — en morgen was het Kerstmis.

Ze wist verder niets te doen dan op een stoel neer te vallen en te weenen. Dat voerde haar tot de zedelijke overtuiging, dat het leven uit niets anders bestaat dan uit zuchten, weenen en lachen, waarvan evenwel het weenen het dikwijlst voorkomt.

Juffrouw Della woonde te New-York „gemeubileerd", voor 8 dollar per week.

De woning was volstrekt niet armoedig, maar toch vrij onaanzienlijk. In de deur was nog een brievenbus aanwezig, waarin, evenwel nooit een brief gestoken werd, en aan den deurpost bevond zich een knop der electrische bel, waaruit echter geen menschenvinger een toon drukken kon. Daarnaast bevond zich het naamplaatje waarop: „James Dillingham Young."

Deze inrichtingen stamden uit den gelukkigen tijd, toen de eigenaar van dien naam nog 30 dollar in de week [illegible] op 20 dollar was teruggezonken, begonnen de letters te verbleeken en scheen het dat er alleen 'n bescheidene „D" zou overblijven. Niet zoodra echter betrad de heer Dillingham Young zijn woning, of hij werd „lieve Jim" genoemd en door zijn vrouw vertroeteld.

Della was intusschen met haar weenen aan het einde geraakt, en trachtte met eenige toiletbenoodigdheden daarvan de laatste sporen te doen verdwijnen.

Daarna trad ze aan het venster en blikte droefgeestig naar een grijze kat, welke achter in den tuin over een grijze schutting liep, — alles zag er grijs en nâár uit. En morgen was het Kerstmis en ze had maar 1 dollar 85 cts. om Jim een geschenk te koopen. Daartoe had ze iedere penning gespaard, doch alle spaarzaamheid had niet meer opgeleverd. Twintig dollar in de week reiken niet ver. De uitgaven waren grooter geweest dan ze gedacht had. Dat ging immer zoo.... die arme Jim! Ze had menig uurtje in aangenaam gepeins doorgebracht, met nadenken wat ze hem wel koopen zou. Het moest iets zijn, iets schoons, zeldzaams en solieds — iets dat een klein beetje de eer waardig was, Jim toe te behooren.

Tusschen de beide vensters bevond zich een spiegel. Wie eens de pilaarspiegel in een 8-dollar kamer heeft gezien, weet, dat het slechts aan zeer magere en zeer behendige menschen mogelijk is, op dezen smalle oppervlakte ongeveer het beeld en het uitzien van een mensch te voorschijn te roepen. Della, die zeer slank was, had dit kunstuk geleerd.

Plotseling was ze als de wind van het venster weg en stond voor den spiegel. Hare oogen glansden helder, maar haar gezicht had alle kleur verloren, als ze vlug hare haren losmaakte en deze in volle lengte naar beneden vielen.

Het echtpaar Dillingham Young bezat twee dingen, waarop ze vreeselijk trotsch waren. Het eene was Jims gouden horloge, dat hij van zijn vader had gekregen; een familiestuk. Het andere was Della's haar. Thans viel het links en rechts om haar neer, als een ruischende en glanzende cascade van bruinwater. Het reikte haar tot de knieën en omhulde haar als een kleed. Snel en zenuwachtig maakte ze het weder op.

Een oogenblik bleef ze nadenkend staan, terwijl een paar tranen op het versleten, roode tapijt vielen. Dan trok ze vlug haar oude, bruine jacket aan en zette haar bruinen hoed op. Hare rokken links en rechts zwenkend en met een vochtigen blik in het oog, ruischte ze de deur uit, de straat op. Ze liep, en liep, tot ze aan een huis kwam met een koperen naambord, waarop stond „Madame Cofronie, Haarwerken in alle soorten."

Della ging naar binnen en vroeg aan de dame:

— „Wilt u mijn haar koopen?"

— „Ik koop haren, antwoordde de dame eenvoudig. Maar zet uw hoed af en laat mij het uwe zien."

Naar beneden ruischte de bruine waterval.

— „Twintig dollar," verklaarde de dame, nadat ze met kennershand de haarmassa omhoog geheven had.

— „Afgemaakt, en geef me vlug het geld."

Spoedig verlieten Della het huis en dacht niet aan haar onsmakelijke verandering. De eerste twee uren vervlogen haar ongemerkt en in het grootste geluk. Ze zocht immers in de winkels en uitstalkasten naar een geschenk voor haren Jim!

Eindelijk had ze het gevonden. Het scheen speciaal voor Jim gemaakt te zijn. Want in geen enkelen winkel had ze zooiets gezien, en ze had ze allen doorvorscht. Het was een heeren-horlogeketting van platina, eenvoudig en net, zonder eenig sieraad; men zag het: de waarde school in het innerlijke, in het metaal, en niet in het uiterlijke zoo als het met alle goede zaken het geval is. Deze ketting was het horloge waardig. Zoo gauw zij ze gezien had, wist ze dat die ketting Jim behooren moest, want zij was geheel als hij: eenvoudig en toch waardevol. Men nam haar daarvoor 21 dollar af, en zij ijlde met de ketting en de overgeblevene 85 cts. naar huis. Met deze ketting aan het horloge kon Jim het elk oogenblik en in elk gezelschap voor den dag halen. Het horloge was groot, en tot nog toe had hij er alleen in 't geheim op kunnen kijken, vanwege het reepje leer dat de ketting verving.

Toen Della tehuis kwam, vervloog haar geluksroes een weinig; verstand en bezinning hernamen weer hunne rechten. Zij haalde een krulpen voor den dag, stak het gaslicht aan en trachtte de verwoesting, die hare liefde en hare grootmoedigheid hadden aangericht, weer goed te maken. Dit is steeds een reuzenarbeid, doch in minder dan een uur was Della's hoofd met dunne lokken bedekt, waardoor ze er wonderlijk uitzag, ongeveer als een op straat rondhuppelend schoolmeisje.

Lang en nadenkend bekeek ze haar beeld in den spiegel. Dan zei ze tot zich zelve:

— „Als Jim me niet op den eersten aanblik van kant maakt, dan zal hij zeggen, dat ik er uitzie als een koor-

kens werden op het station Vancouver (Britsch Colombia) opgevangen. Algemeen wordt aangenomen, dat zij afkomstig waren van een of anderen grappenmaker, die een aardigheid wilde uithalen.

De leger-deskundigen konden deze teekens natuurlijk niet ontcijferen. Doch zetfs het onmogelijke aangenomen, dat deze teekens werkelijk van bewoners van Mars afkomstig waren, dan zouden zij toch evenmin te ontcijferen zijn geweest, omdat elke basis voor onderzoek en ontcijfering natuurlijk ontbrak.

Ook de waarnemingen, verricht door de professoren SCHAER en KOLLIKOR, de bekroonde astronomen, met den reusachtigen telescoop op den berg *Jungfrau* (4163 Meter hoog) in Zwitserland tot observatie van Mars op 23 Aug. mislukten totaal ten gevolge van een hevigen sneeuwjacht.

Deze geleerden hadden dezen hoogen top van ruim 4000 M. voor hun waarnemingen uitgekozen, omdat zij daardoor nog 4 K.M. dichter bij Mars waren.

Een doodnuchtere beschouwing brengt ons de vraag op de lippen, of al die enorme onkosten om die reuze teleskoop tot op 4000 M tegen de rotsen op te vervoeren en dáár op te stellen, ook van wetenschappelijk standpunt beschouwd, wel voldoende gemotiveerd waren. Men moet niet vergeten, dat de planeet Mars ook met behulp van de meest moderne teleskoop zich aan ons oog niet grooter vertoont dan we met het bloote oog de maan zien. Maar wat beteekenen 4 KM. dichter bij Mars, vergeleken bij den reuzen afstand van 54 millioen KM., waarop Mars zich van de aarde bevond? Dat is hetzelfde, als wanneer men om een landschap, dat 54 KM. vér verwijderd is, beter te kunnen zien, 4 millimeter dichterbij zou gaan staan, dus hetzelfde als wanneer op de Oostpunt van Curaçao staande, zijn voet 4 millimeter vooruit zou zetten om beter den top van den St. Christoffelberg te kunnen waarnemen.

Geleerden zijn dikwijls erg onpraktisch.

* * *

Doch een geheel andere vraag is, of die nabijheid van Mars juist op dezen tijd van het jaar niet een geheel bijzonderen invloed kan gehad hebben op de weersgesteldheid, die overal over de geheele wereld in de laatste maanden tamelijk abnormaal is geweest.

Voor Curacao zijn we allen daar persoonlijk getuigen van geweest.

Een zeer vroeg regenjaar; overvloedige regens, [illegible] Augustus en September bijna nooit voorkomen; een hittegolf zooveel weken achtereen, zooals niemand hier ooit heeft meegemaakt; orkanen in de Caraïbische zee, dat alles is iets zeer bijzonders. Over het algemeen leert de ondervinding, dat een vroeg en goed regenjaar steeds met orkanen in de Caraïbische zee gepaard gaat.

Zou MARS, nu hij zoo dicht in de nabijheid is, dat allemaal op ons dak gestuurd hebben?

Het is wel opmerkelijk, dat ook in Augustus 1877 MARS in dezelfde nabijheid van de aarde stond als nu. Dat was het jaar, dat de Italiaan SCHIAPARELLI en de Amerikaan ASAPH HALL hun bekende onderzoekingen deden omtrent Mars, en toen volgde op 23 Sept. van dat jaar de geweldige orkaan, die hier in de stad aan den zeekant van Pietermaai zooveel huizen verwoestte.

Zou er verband bestaan tusschen die stand van Mars en de tegenwoordige meteorologische wantoestanden?

Wie zal het zeggen?

Uitmaken zal het wel niemand. Wij wilden alleen er de aandacht op vestigen.

CORRESPONDENTIE VAN St. MARTIN.

Philipsburg, 10n September 1924.

Het zilveren Priesterfeest van den Zeereerw. Heer Pastoor F. Hendriks.

Dit feest is alhier een week of twee geleden hartelijk gevierd. Bij die gelegenheid was de kerk stampvol. Om 11 uur van dien dag was er ook receptie ter pastorie, alwaar alle parochianen en eenige particulieren den jubilaris hunne gelukwenschen aanboden. Dienzelfden avond was er ook ter pastorie eene voorstelling door eenige jonge dames en kinderen gegeven in tegenwoordigheid van de Heeren Gezaghebber, Gouvernements Geneeskundige, Monteur enz en hunne echtgenooten en eenige ouders en particulieren. De geheele dag werd gekenmerkt door vreugde en geluk. Een paar dagen daarna viel der Eerwaarde Zuster GABRIEL de eer te beurt haar gouden professiefeest te kunnen vieren.

In de kerk werden toen plechtige godsdienstoefeningen gehouden en in het klooster bij de Zusters was er ook receptie. De Eerw. Pastoor van St. Barths en Pastoor Hartendorff van St. Eustatius waren overgekomen om aan die feesten deel te nemen. Zeer blij waren de ingezetenen den oud-bekenden Pastoor Hartendorff in hun midden weer te zien. Het had echter maar weinig gescheeld of hij had bij zijn komst het leven er bij ingeschoten, want de *Harris* is door den orkaan, die zooveel schade aan de naburige eilanden heeft toegebracht, overvallen en vernield. De passagiers hebben een *narrow escape* gehad.

De Orkaan.

Op Woensdag, den 27n, omstreeks 8 uur in den avond, vernam men van het Draadlooze Station alhier, dat zich een orkaan in de buurt van het eiland Dominica vormde. Er waren hier echter geen bijzondere vóórteekens dan alleen een dalende barometer. De zee was kalm. Om 3,30 uur in den ochtend van den 28n, begon de wind flink uit 't N. O. te waaien, en om 8 uur nam hij sterk toe, terwijl de zee zeer woest en onstuimig begon te worden, vooral langs de „*bar.*" Op de hoogte van Fort Amsterdam zagen eenige toeschouwers op 't zeestrand den schoener „*Harris*" naderen. Plotseling werd de „*mainsail*" weggerukt, zoodat de „*Harris*" de haven niet bereiken kon en woest vlak voor den wind zeilde, totdat het den schipper gelukte zijn ankeren. Er waren heist 22 passagiers aan boord, waaronder Pastoor Hartendorff en twee Zrs. Dominicanessen, komende van St. Eustatius, de Heer en Mevrouw Roodenhouse en enkele menschen van St. Kitts en St. Eustatius die aan de feestelijkheden van Koninginneverjaardag kwamen deelnemen. Alle eer en hulde aan de flinke roeiers van Simpsonsbaai, aan wier moed en opoffering het te danken is, dat alle 22 passagiers behouden aan wal gebracht werden. Eén uur, nadat de passagiers met groote moeite en levensgevaar aan land gezet waren, werd de „*Harris*" door de golven van zijn drie ankers losgerukt en op het zeestrand te pletter geslagen, met eene volle lading ter waarde van meer dan 2000 dollars en al de passagiers goederen. Geen vijftiende deel is tot nu toe hiervan teruggevonden. St. Martin is het eenige eiland, dat feitelijk maar weinig schade heeft geleden, behalve de openbare wegen, die erg beschadigd zijn. Eenige huizen op Saba en St. Eustatius zijn omver gewaaid. De orkaan trok van Dominica min of meer in een N.W. richting, totdat hij op de Virgen Eilanden met volle geweld neersloeg met een snelheid van 110 mijlen per uur. Op St. Martin had de wind hoogstens een snelheid van 48 mijl per uur. Er viel in die 2 dagen hier 300 mM regen. De *Virginia*, die in de haven ten anker lag, werd op een gegeven oogenblik door de golven bedreigd, doch heel spoedig liet de Gezaghebber den Kapitein en de bemanning aan boord gaan om het schip meer tegen den aanval der woedende golven te beveiligen.

Op St. Thomas is de schade, aan eigendommen toegebracht, op $ 275.000 geschat. Meer dan 300 huizen zijn weggewaaid en 80 menschen gedood. St. Jan en Tortola zijn geheel en al verwoest, hetzelfde eveneens met het eiland Montserat het geval is. Op St. Kitts had er bijna eene overstrooming der stad Basseterre plaats. Vele schepen zijn vergaan, waaronder de Fransche mailschoener *Verdun*, die van St. Martin (F. G.) naar het eiland Nevis met eene lading muilezels ging. Omstreeks 3 uur in den ochtend van den 28n zag men op laatstgemeld eiland den schoener naar het Zuiden gaan, vermoedelijk om den storm te ontwijken. Ongelukkig is hij echter juist in de richting gegaan, waar de storm het hevigst woei. Van dien tijd af tot nu toe, heeft men, in weerwil van een gedurig telegrafeeren naar de andere eilanden der Caraïbische Zee, niets meer van zijn lot gehoord. Aan boord waren de Maire van Marigot, de Heer EMMANUEL FLEMING en zijn zoon Claude, de Rechter van het Fransche Gedeelte van dit eiland, en de Heer CARL EVERY en zijn broeder, in het geheel 14 menschen, waaronder de beroemde schipper Tom Ben, wiens diensten aan het arbeidsvolk dat naar Santo Domingo van hier op en neer ging, niet vervangen kunnen worden. Hij was niet alleen een kundig en dapper schipper, maar ook zeer vriendelijk, populair en verdienstelijk jegens zijn passagiers en de bevolking over 't algemeen. Door het heengaan van den Heer FLEMING is het verlies voor het Fransche gedeelte van het eiland niet te schatten, want de man heeft ontzaggelijk veel voor zijn geboorteplaats gedaan. Nog kort vóór dezen orkaan was het de Heer Fleming, die de onlangs tusschen Marigot en Philipsburg opgerichte telefoonverbinding het eerst gebruikte om gelukwenschen bij gelegenheid van den Koninginneverjaardag den Gezaghebber aan te bieden. Edoch, „de mensch wikt en God beschikt". Zeker is dit niet het eerste geval, noch zal het 't laatste zijn, dat ons de eeuwige [illegible] Uw wil geschiede!"

De Koninginneverjaardag.

Het spijt ons, dat door het treurige bericht van het vermoedelijk vergaan van hunne Maire en Rechter de Fransche lui verhinderd werden als naar gewoonte, de grens over te trekken om aan ons jaarlijksch feest deel te nemen. De ingezetenen van het Hollandsche gedeelte hadden de hoop gekoesterd de hun bij gelegenheid van *La Fête Nationale* van 14 Juli bewezen attenties en beleefdheden op een royale wijze te doen reciproceeren, doch de orkaan heeft ze teleurgesteld, en al waren ze op den 31n door de draadlooze berichten omtrent de treurige gevolgen van den orkaan wat terneergeslagen, toch begonnen op Maandagmorgen hunne nationale gevoelens te stijgen, zoodat al spoedig de orkaan weder was vergeten, en de dag op de gewone wijze en met de gewone geestdrift gevierd werd. De verbeurd verklaarde goederen, nl.: doeken, boonen, erwten, versnaperingen zijn met toestemming van den Heer Gezaghebber onder de armen uitgedeeld. De feestelijkheden hadden plaats met echt nationale vreugde. Godsdienstoefeningen werden in beide kerken gehouden op Zondag den 31n. Op den 1n. Sept. hadden de gewone sportoefeningen plaats. Om 12 uur werd receptie ten Gouvernements huize gegeven. Orde en goed gedrag heerschten onder de bevolking.

Decoratie van den heer Huith.

Het heeft H. M. de Koningin behaagd bij gelegenheid van Haren jongsten verjaardag den Heer Huith, wegens trouw en langdurigen dienst de eere-medaille van Oranje-Nassau toe te kennen.

Bij eene door dien heer gehouden receptie waren de Heeren Gezaghebber, Rechter, plaatsvervangend Kantoonrechter, de twee Pastoors en bijna het geheele ambtenaren corps tegenwoordig, alsook de heer Netherwood, één gepensioeneerde en een paar particulieren. In keurige en gepaste bewoordingen feliciteerde de Gezaghebber hem met de hem te beurt gevallen eer, waarna de Heer Huith, diep geroerd, hem hartelijk en gevoelig bedankte. Nadat zij een glas champagne hadden gebruikt, verlieten deze heeren om 9 uur de zaal, waarna de rest van het gezelschap zich tot tot 2 uur aan de genoegens van den dans overgaf.

De stemming was echt vroolijk en opgewekt. 't Is ook billijk dat ook de mindere ambtenaar voor zijn trouwe en langdurige diensten van Rijkswege beloond wordt.

Wat is Foamite?

De verschrikkelijke petroleumbrand te Vlissingen, waarvan wij in een onzer vorige nummers melding maakten, zoowel als de petroleumbrand die hier op de *Isla* in den morgen van den 16en Mei van dit jaar plaats vond, heeft meer dan duidelijk in het licht gesteld de onschatbare waarde van het bluschmiddel *Foamite* of vuurschuim bij petroleumbranden. Men heeft het een *nieuw* middel genoemd.

Dit is niet juist. *Foamite* bestaat reeds meer dan 10 jaar en heeft ook nu bewezen. dat het een voortreffelijk bluschmiddel is, vooral bij branden als die in de tanks bij Vlissingen en Curaçao.

Inderdaad is dit zeer begrijpelijk. *Foamite* berust n.l. op een zuiver natuurkundig verschijnsel. Verbranden is het zich met zuurstof ver[illegible] ratuur hooger dan het brandpunt van die stof. Nu kan langs twee wegen vuur gedoofd worden. Ten eerste door afkoeling tot beneden het brandpunt. Daarvoor wordt water gebruikt— wat echter bij ontvlamming van vloeibare brandstof niet behoorlijk helpt. Het tweede middel is afsluiting van den toevoer van lucht en dus van zuurstof. Dat geschiedt het best door middel van koolzuurgas (CO_2). Als men kans ziet dit gas, kooldioxyde, als een laag over een brandende massa te verspreiden, dan wordt het vuur gesmoord. Dit is mogelijk door de vorming van schuim, waarvan de miniatuur-bellen niet met lucht maar met kooldioxyde zijn gevuld.

Een Amerikaansche maatschappij heeft daarvoor een inrichting uitgedacht, waarvan een reservoir zekere stof, naar den uitvinder *Foamite* geheeten, bevat, dat het gas levert zoodra het onder hoogen druk over het vuur wordt gespoten. Het zet zich dan reusachting uit, zoodat het 't achtvoudige volume krijgt en overal, waar het zich neerzet, dooft het 't vuur zonder de materie te beschadigen. Als de brand is afgeloopen, blijft er een licht poeder over, dat, als het is opgedroogd, is weg te schuieren. De inhoud van een Foamite-toestel bestaat uit tweeërlei mengsels. Het eerste mengsel bestaat uit Foamite 3 pCt., dubbelkoolzure soda 8 pCt., water 85 pCt., het tweede uit aluminiumsulfaat 11 pCt., en water 89 pCt.

Met een dergelijk mengsel zijn reeds bij tal van gelegenheden, in het bijzonder in Amerika, en den 16 Mei op Curaçao en thans ook te Vlissingen, de beste ervaringen opgedaan en het ware te wenschen, dat op elke bewaarplaats van lichtbrandbare vloeistoffen een installatie als hier is beschreven, aanwezig moest zijn ten einde elken brand reeds bij ontstaan te blusschen.

Berichten uit de Kolonie.

Collecte-Orkaan.

De Collecte hier de vorige week [illegible] van de schade door den orkaan aangericht op de Bovenwindsche eilanden heeft de kapitale som opgebracht van f 3.442.

Het ontbrekende n.l. f 1.558 is door het *Ondersteuningsfonds Nederlandsche Antillen* aangevuld, zoodat in het geheel **f 5.000** aan den Gezaghebber van de Bovenw. Eil. kon worden overgemaakt

— Wij ontvingen nog de onderstaande supplementaire Lijst van Bijdragen ten bate van de Bovenwindsche Eilanden, die door de laatste stormen geleden hebben.

R. FISCHBORN, Directrice van het Sanatorium „*Het Groene Kruis*" fl. 50.
„Curaçao Cattle Company"
(B. Bermudez.) „ 10.

Nieuwe school.

Het steedg stijgend aantal schoolkinderen in de parochie van Barber maakte het dringend noodzakelijk de school aldaar aanmerkelijk te vergrooten. Doch er was nog een andere oplossing mogelijk. De parochie is veel te uitgestrekt. Sommige gedeelten liggen op een tot 2 uur afstand, zoodat het voor die parochianen haast ondoenlijk is geregeld de kerk te bezoeken. Datzelfde bezwaar klemt nog veel meer voor de kinderen uit die afgelegen gedeelten om de school van Barber te bezoeken. Om die reden was het veel verkieslijker de parochie te splitsen.

Daarmee wordt nu een begin gemaakt en is reeds met den bouw van de school begonnen op de plaats [illegible] gelegen op de plantage *Santa Marta*. Vorige week Woensdag had de eerste steenlegging plaats van deze school door Mgr. Vuylsteke, bij gelegenheid, dat dienzelfden morgen in de parochie van Barber het H. Vormsel was toegediend. Onder assistentie van Pastoor V. Janssens en de buurtpastoors en de Eerw. Soeurs van de school van Barber en een groote menigte van heinde en ver toegestroomd had deze plechtigheid plaats.

H. Vormsel.

De vorige week werd door Mgr. Vuylsteke het H. Vormsel toegediend Dinsdag te San Willibrordo aan 80 kinderen, Woensdag te Barber aan 290 en Vrijdag te Westpunt aan 70 kinderen.

Gisteren had diezelfde plechtigheid plaats in de parochie van Pietermaai, terwijl morgen Zondag de parochie van *Janwé* voor de eerste maal die eer zal ten deel vallen.

meisje uit het theater. Maar wat zou ik aanvangen met 1 dollar 85 cts.?

Om 7 uur was de koffie gereed, en stond de braadpan klaar om een kotelet te smoren.

Jim was steeds stipt. Della nam de ketting in hare hand en plaatste zich in een hoek, bij de deur. Thans hoorde zij zijne schreden: eerst beneden, dan op de eerste verdieping — ze verbleekte, doch slechts voor een oogenblik. Ze had de gewoonte, korte schietgebeden te verrichten, ook bij haar dagelijksche bezigheden. Thans bad ze stil:

— „Lieve God, geef dat hij gelooft dat ik er nog aardig uitzie."

De deur ging open. Jim trad binnen en maakte ze weder dicht. Hij zag er bleek en zeer ernstig uit. De arme kerel, hij was pas 22 jaar en had reeds een huishouden. Noodzakelijk moest hij een nieuwe overjas hebben, en handschoenen had hij ook niet.

Jim wilde nadertreden, — plotseling bleef hij bij de deur staan, zoo onbewegelijk als een waakhond die iets verdachts bespeurt. Zijne blikken rustten vast op Della, met een uitdrukking, die zij niet kende en waarvan ze verschrok. Het was geen toorn, verrassing, misprijzen of schrik of een dergelijke gevoelsuiting, waar ze op voorbereid was. Hij zag haar eenvoudig wezenloos aan, met 'n zonderlinge uitdrukking op zijn gezicht.

Della schoof de tafel een weinig terzijde en liep op hem toe.

— „Mijn lieve Jim! Kijk me toch niet zoo gek aan! Ik liet de haren afsnijden en verkocht ze, wijl ik Kerstmis niet had kunnen overleven, zonder je een geschenk te geven. Het zal echter snel weer aangroeien.... Je zijt toch niet boos op mij, niet waar?"

Jim sprak geen woord.

— „Ik moest het doen. Mijn haar wast zoo vreeselijk snel.... Dus vroolijke Kerstmis, Jim! En nu zullen we recht gelukkig zijn! Je hebt er geen idee van, welk een net, werkelijk prachtvol geschenk ik voor je heb."

— „Je hebt.... je haar laten afknippen?" bracht Jim met moeite uit, alsof hij de werkelijkheid, ondanks alle moeite die hij zich nog gaf, nog niet gelooven kon.

— „Het is afgesneden en verkocht, antwoordde Della. Bemin je mij ondanks dat niet evenzeer? Ik ben toch dezelfde gebleven?"

Jim keek vorschend in de kamer rond.

„Je zegt.... je haar is weg?" vroeg hij met bijna uitzinnige gebaren.

— „Ja, je behoeft er hier niet naar te zoeken, verklaarde Della. Het is verkocht en weg, herhaal ik U. Heden is het Kerstavond, manneltje! Wees nu maar weer goed, en dat het om uwentwille verdwenen is. Bovendien kon het zijn, dat de haren op mijn hoofd geteld waren, voer ze met zachten ernst voort, maar niemand kan mijn groote liefde voor je berekenen.... Maar zou ik nu de kotelet niet opzetten, Jim?"

Plotseling scheen hij uit zijn verdooving te ontwaken. Hij trok een pakje uit den zak van zijn overjas en legde het op tafel.

— „Wil maar niet aan mij twijfelen, Della; mij kan niets verhinderen, je immer lief te hebben. Maar indien je dit wilt openmaken, zult je begrijpen waarom ik in het begin een oogenblik gansch van streek was."

Della raapte al haar moed bij elkaar, om het pakje te openen. Op een „O!" volgde een „Ach!" — en dan begon ze te weenen en te snikken, zoodat de huisheer al zijn troostmiddelen in het veld voeren moest.

Dan, daar lagen ze — de garnituur kammen, die Della zoo dikwijls met hartstochtelijk verlangen in de uitstalkast aan de Broadway had gadegeslagen. Het waren prachtige kammen, echt schildpad met ingelegde steenen, geheel en al passend bij de prachtige verdwenen haren. Het waren dure kammen, ze had ze zeer begeerd, doch niet gehoopt ze ooit te bezitten. Thans, nu ze haar toebehoorden, waren de vlechten weg, die ze hadden moeten versieren!

Ze drukte ze aan hare borst, en ze was in staat, door haar tranen heen, lachend te zeggen:

— „Mijn haar wast zoo snel, Jim!"

Maar dan sprong ze in de hoogte en riep:

— O, o!

Jim had zijn eigen prachtig geschenk nog niet gezien!

Ze hield het hem in de open hand voor, en liet het edele metaal in het licht flitsen.

— „Is dat niet een bekoorlijk ding? Ik heb de heele stad afgezocht om het te vinden. Daar kun je nu eens mee pronken. Geef me je horloge; ik wil zien hoe de ketting er aan staat."

In plaats van te gehoorzamen, liet Jim zich op de sofa vallen — en lachte.

— „Della, weet je wat?" riep hij opgeruimd. „We zullen onze kerstgeschenken een tijdlang moeten wegleggen. Ik verkocht mijn horloge om het geld voor uwe kammen te krijgen. En nu.... ja, nu denk ik, moest ge de kotelet maar op het vuur zetten!"

K. V.

Examens.

Met goedgunstig gevolg legden de vorige week de Heeren J. H. BEAUJON en J. M. DE CUBA het examen af voor hulponderwijzer 3n rang.

Onze gelukwenschen.

Koninklijke West-Indische Maildienst.

VAN CURAÇAO

NAAR Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados en Europa:

SS. "Stuyvesant",	25 September.
SS. "Van Rensselaar",	9 October.
SS. "Crijnssen"	23 October.

NAAR Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal en Pto. Limon:

SS. "Van Rensselaar"	25 September.
SS. "Crijnssen,"	9 October.
SS. "Oranje Nassau"	23 October.

NAAR Pto. Cabello, La Guaira, Cumaná, Pampatar, Carúpano, Trinidad, Demerara, Paramaribo en Europa:

SS. "Calypso"	29 September.
SS. "Nickerie,"	27 October

NAAR New York:

SS. „Nickerie"	20 September.
SS. „Flora",	26 September.
SS. „Carna",	8 October.
SS. „Astrea"	12 October.

Benoeming.

Als opvolger van den Zeer Eerw. Pater M. KÖSTERS, die wegens ongesteldheid terugkomt, is de Eerw. Pater L. VAN ROOY, tot nu toe kapelaan te Pietermaai, benoemd tot Pastoor van de Parochie van Playa van Bonaire, en gisteren met de *Ligia* daarheen vertrokken.

Brievenbus.

Het *Curaçaosche Ditje en Datje* kon deze week niet geplaatst worden omdat het te laat in ons bezit kwam.

Aruba.

De kansen voor Aruba om een petroleumopslag en raffinaderij te krijgen schijnen nog niet verkeken te zijn. Met de *Amadeo* is vorige week Vrijdag de Heer W. CLARK, vertegenwoordiger van de *Lago Petroleum Co.* voor de tweede maal daarheen vertrokken, om ter plaatse opnieuw een onderzoek in te stellen. Voor den opbloei van Aruba hopen wij een gunstig resultaat van deze reis.

Zilveren Professiefeest.

A. s. Dinsdag 23 September herdenken de beide Paters M. van den Elsen en I. Verriet, resp. pastoor en kapelaan van de St. Annakerk, het zilveren feest hunner religieuse professie. Dit feest wordt uitsluitend kerkelijk gevierd. Aan beide jubilarissen ons hartelijke gelukwenschen.

Professor Grutterink.

Met het SS. *Stuyvesant* vertrekt a. s. Donderdag weer van hier Professor GRUTTERINK, terwijl de Ingenieur VAN EVERDINGEN met den boormeester hier nog achterblijven om het werk voort te zetten en tot een goed einde te brengen.

Met een voortvarendheid, die voor geen kosten terugdienst, heeft de *Cur. Petrol. Mij.* de zaak van de watervoorziening, ook een levenskwestie voor haar bedrijf, aangepakt. Het laat zich aanzien, dat zij spoedig dat werk zal voltooien, te minder daar zij de oplossing van die kwestie met een onbevangen blik beziet en niet op eenige duizenden guldens meer of minder, die dat werk zal kosten, behoeft te zien.

Een paar maanden geleden namen wij in ons blad een artikel over uit de *Haagsche Post* over de *Curaçaosche Petroleum Mij.* hier op de *Isla.* Het slot van dat artikel lieten wij met opzet weg. Het besprak de watervoorziening op de *Isla,* hoe zij door de royale wijze, waarop daarin voorzien werd, zelfs de bevolking in haar watergebrek te hulp kwam. In die dagen (Juni) had dat slot geen zin. De *Isla* zelf had met gebrek aan water te kampen, te minder nog kon zij dus de bevolking in haar waternood bijstaan.

Thans echter begrijpen wij het slot [illegible]

Wij moeten dus aannemen, dat de schrijver van dat artikel in die dagen reeds bekend was met de plannen van de *Bataafsche Petr. Co.* om Professor GRUTTERINK met zijn staf naar Curaçao te zenden ten einde een afdoende oplossing voor deze watervoorziening te zoeken. En dan blijkt daaruit, dat de opzet van dat plan zóó grootsch is, dat zij niet alleen haar eigen bedrijf op de *Isla* ruimschoots van water denkt te voorzien, doch bij mogelijk arme regenjaren in de toekomst ook aan een deel der bevolking van haar overvloed van water zal willen afstaan. Zoowel voor de *Isla* als voor de bevolking van onze stad willen wij hopen, dat de plannen van Prof. GRUTTERINK spoedig met dien gunstigen uitslag mogen bekroond worden, dan zal de naam van de *Cur. Petr. Co.* en ook van Prof. GRUTTERINK in zegening blijven onder de bevolking van Curaçao.

Wij wenschen den hooggeachten Professor een voorspoedige reis naar het Moederland, en de aangenaamste herinneringen aan zijn verblijf op ons eiland.

Een oud-bekende.

Te Lebanon in de Ver. Staten overleed 26 Augustus de Heer ELIAS H. CHENEY in den hoogen leeftijd van ruim 92 jaren, die lange jaren alhier Amerikaansch consul en zooals de [illegible] bericht gedurende 63 jaren ook medewerker was aan het plaatselijk blad de *Granite State Free Press* van Lebanon. Zelfs nog daags vóór zijn dood schreef hij nog een artikel voor dat blad.

Dienstreis.

Met het S.S. *Maracaibo* van de *Red D line* is Woensdag Dr. A.J. N. BERGMANN, Directeur van den Openb. Gezondheidsdienst, via Porto-Rico naar de Bovenwindsche Eilanden vertrokken ter inspectie dier eilanden.

De Buste van Brion.

Den 27 September is het reeds drie jaar geleden, dat Curaçao het eerste eeuwfeest vierde van den sterfdag van zijn grooten landgenoot LOUIS BRION.

Er werd besloten het borstbeeld van Brion, vervaardigd door den bekwamen beeldhouwer Mr. JOHN DE POOL op het Brionplein van Otrabanda op te richten. De buste zelf was reeds lang klaar, doch bij gebrek aan een passend voetstuk wachtte het nog altijd op een bescheiden plaatsje op het naar hem genoemde stadsplein.

Eindelijk zijn thans ook de benoodigde gelden daarvoor bijeen en zal het nu weldra gebeuren, dat het mooie Brionplein zal prijken met het borstbeeld van den held van den Venezolaanschen Vrijheidsoorlog, geplaatst op een waardig monumentaal voetstuk.

Aan de Commissie *ad hoc* onze gelukwenschen met het slagen van haar onvermoeide pogingen.

Orkaan en Regen.

Deze week Maandag bracht *El Boletin Comercial* een telegram uit Havana onder dagteekening van Vrijdag 12 Sept. met het bericht van een sterke daling van den barometer, die zich in de richting van de Golf van Mexico en de Caraïbische Zee voortplantte, hetgeen weer een nieuw orkaan deed verwachten.

Nadere berichten hebben deze verwachtingen niet bevestigd.

Alleen uit onze eigen omgeving zouden wij eenig verband kunnen leggen met deze depressie en de geweldige storm uit het Zuid-Westen, die wij hier in den nacht van Vrijdag op Zaterdag 13 Sept. gevoeld hebben. Het heeft gelukkig maar een half uur geduurd, doch het was meer dan voldoende om iedereen den schrik op het lijf te jagen.— Ramen en deuren, van die zijde het minst op zoo'n geweldigen kracht berekend, kraakten of vlogen open. De zee was woest. De brug over de haven moest inderhaast worden opengedraaid, omdat zij niet tegen den sterken druk der golven, die de haven binnenrolden, bestand scheen. Bewoners langs den zeekant van Pietermaai vreesden het ergste en stonden tot vluchten gereed. Gelukkig werd na een half uur alles weer kalm en toen eerst plaste de regen neer. Hier en daar zijn verscheidene boomen omver gewaaid, van andere schade hebben wij niets gehoord.

Ook deze week gingen weinig nachten voorbij zonder regen. In de laatste drie dagen is de temperatuur aanmerkelijk frisscher geworden.

Koloniale Kas.

De inkomsten van de koloniale kas gedurende het 2de kwartaal van 1924 zijn weer bijzonder meegevallen.

De opbrengst der belastingen bedroeg fl. 400.463 tegenover fl 265.987 in hetzelfde kwartaal van het vorig jaar. De raming voor het 2de kwartaal van dit jaar was fl 329.693, dus nog een overschot van fl 70.000.

De *Inkomsten van onderscheiden aard* brachten fl 180.064 op tegen 150.744 in het 2e kw. van het vorig jaar. De raming bedroeg fl 125.070 dus ook een meevaller van fl 55.000.

Over het 1ste halfjaar van 1924 waren de *totale inkomsten* fl 1.107.783 terwijl de raming bedroeg fl. 974.527 Over het 1ste halfjaar van 1923 was [illegible] Over het geheel dus groote vooruitgang.

Officieele Berichten.

Aan den boschwachter op Aruba J. de Kort is ontslag verleend; J. N. Pietersz is benoemd tot boschwachter en G. Tromp tot bode van den Gezaghebber aldaar.

Aan den schrijver op Aruba H. C. de Veer is tot herstel van gezondheid drie weken verlof verleend, en tot tijdelijk schrijver is aangesteld de heer A. T. Oduber.

Aan den agent van politie 1ste klasse J. P. Hengeveld is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Aan den agent van politie 2e klasse A. H. Magdalena is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

Aan den opzichter bij openbare werken W. van den Beld is tot verder herstel van gezondheid veertien dagen verlofsverlenging verleend.

Aan den schrijver alhier J. W. S. Beaujon is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Het Eucharistisch Congres.

„Nooit was het Stadion te Amsterdam zoo vol", schrijft het (socialistisch) *Volk*, dat haar verslag aldus eindigt:

Een staaltje, hoe druk het was! Het grootste aantal auto's, dat bij het Stadion voorreed, was tot nu toe 1300. Dezen Zondagochtend brachten 1600 auto's de bezoekers naar den kardinaalsmis. Dezen middag echter ruim 2000. Een record, dat in den eersten tijd moeilijk geslagen zal worden.

Een groot deel der processiegangers moest buiten het Stadion blijven. Het totaal dergenen, die in en buiten de Stadion-muren aanwezig waren, kan gerustelijk op 70.000 geschat worden.

Bekendmaking.

De waarn. Procureur-generaal in de kolonie Curaçao wijst aan, krachtens art. 85, tweede lid, van de Algemeene Politiekeur 1917 (P. B. No. 11), het openliggend terrein vóór het Sanatorium „Het Groene Kruis", tusschen de Rembrandtstraat en den Witteweg, alhier, als de plaats, waar motorrijtuigen, uitsluitend bestemd tot vervoer van personen, op den openbaren weg zonder de voorgeschreven lichten, gelaten mogen worden, wanneer de motor in rust gebracht, de schakelaar (switch) uitgeschakeld en de sleutel van den schakelaar, indien mogelijk, meegenomen is.

Curaçao. den 17n September 1924.
De waarn. Procureur-generaal,
1—3 E. de Veer Abrahamsz.

Collecte-Orkaan.

Bijdragen ten bate van de Bovenwindsche Eilanden, welke door de laatste stormen geteisterd zijn geworden, waardoor veel schade aan eigendommen enz. veroorzaakt werd.

Z. E. Gouverneur J. B. Gorsira	fl 50
Cur. Petr. Maatschappij	500
S. E. L. Maduro & Sons-Maduro's Bank	300
Curaçao Handel-Mij.	150
Morris F. Curiel & Sons	150
Hoofd Agentschap v. d. KWIM.	100
Vicariaat van Curaçao	100
St. Elisabeth Gasthuis	100
Curaçaosche Bank	100
Zusters Roozendaal	100
Paters Dominicanen	50
Holl: Bank v. West-Indie	50
C. Winkel & Zonen	50
J. & H. Da Casta Gomez	50
De Cur. Hypotheekbank	50
Eerw. Fraters	50
Directeur Op. Gez. Dienst	50
Logia „Acacia" No. 68	50
M. C. Bastet	50
Hesquia Johay	30
Fensohn & Co.	30
R. S. de Lannoy	30
John de Jongh	30
Edwards Henriquez & Co.	30
Spaar- en Beleenbank	30
S. M. Lansberg	25
Emilio Maduro	25
Julius L. Penha & Sons	25
S. A. de Lima Jr.	25
Mensing & Co.	25
Jacobo Abadie	25
H. Schotborgh	25
Joviniano Pineda	25
P. E. Portillo A.	25
G. & W. de Jongh	25
Cooperatieve Ver: & Nijverheid	25
Egon Gerstl & Co.	25
E. M. [illegible]	25
Hotel Americano	[illegible]
Delvalle Hermanos & Co.	25
Compañia Colombiana J. P. G. Ecker	20
L. Camarena	20
N. Polvliet	20
G. Troost	20
E. de Veer Abrahamsz	20
van Ockenburg	20
J. Noorduin	20
F. Saunders	20
H. Tischer	20
C. Winkel FWPz.	15
Maduro Jr. & Co.	15
C. F. Muskus & Co.	15
Sarah C. N. de Castro	15
H. Boomgaart	10
H. J. Bodenburgh Helmund	10
Prospero Baiz & Co.	10
Manrique Capriles & Co	10
Dr. Gerstl	10
A. de Soia	10
A. & J. Henriquez	10
Delvalle Penso & Co	10
Jossy C. Henriquez	10
P. P. M. de Marchena	10
Arturo de Jongh	10
van Leeuwen & Co	10
Araujo & Co	10
M. & J. Cardoze	10
C. S. Duiker	10
de Pool, Thielen & Co	10
C. S. Gorsira	10
H. Meerdink	10
W. S. Ph. de Jongh	10
C. S. Gorsira J. P. Ez	10
C. E. Jonckheer Jr	5
H. S. & Hermanos	5
Tipografia Americana	5
G. J. de Veer	5
C. van Noordwijk	5
J. Rijtsma	5
Pinedo & Co	5
Micheal A. Correa	5
A. de Marchena	5
S. B. Brandao	5
A. Cardoze & Co.	5
J. D. Capriles & Co	5
Arnold Salas	5
A. Bethencourt é Hijos	5
Emilio L. Henriquez	5
D. D. Henriquez.	5
A. D. Capriles	5
L. Posner	2.50
Logia „Igualdad" No. 653	50
Garnizoen	108.90
Pletterij	100
Stichting „Ondersteuningsfonds Nederlandsche Antillen"	1.558.60
	fl 5.000.

Curaçao 16 September 1924.

Julius L Penha
van Ockenburg
J. Ellis
H. Perret Gentil.

DE HEER EN MEVROUW

B. J. Emanuels-Aletrino

geven hierbij kennis van de geboorte van een dochtertje,

Carmen Edna

Saba. *Levrocktown, 23—8—24*

BUITENLAND.

Amerika.

De nationale raad van de katholieke vrouwen in de Ver. St. van Ame- is een krachtige campagne begonnen in den strijd voor behoorlijke vrouwenkleeding.

Naar de voorzitter van den raad, Mrs. GAVIN van New-Yord heeft medegedeeld, worden thans kaarten onder de leden gedistribueerd waarop een belofte om behoorlijke kleeding te dragen staat afgedrukt. Reeds zijn 20.000 van deze kaarten verspreid en niet alleen in de Vereenigde Staten, maar ook in Alaska; Hawai, de Philippijnen, Porto-Rico enz.

De vrouwenraad is terecht van meening „dat elegantie in kleeding zich niet openbaart in de uiterlijke verschijning, maar in de verwezenlijking van een zeker geestelijk evenwicht van de draagster" en voorts „dat de kleeding der vrouwen behoort te zijn een weerspiegeling van de moreele elegantie, dus van de schoonheid van geest en ziel, welke wij zoo gaarne erkennen als het ware karakteristieke van de Christelijke vrouwen."

De Fransche katholieken

De oogen van katholiek Frangrijk gaan open.

Het zijn voor alles de wakkere [illegible] één man in verzet zijn gekomen tegen de aangekondigde anti-godsdienstige politiek van de radikaal-socialistische kerkvervolgers.

Nauwelijks hadden de Bisschoppen van het herwonnen gewest hun stem verheven tegen het schandelijk onrecht. dat stond te gebeuren, of allerwegen werden protestbetoogingen op touw gezet, betoogingen, die een warmen weerklank vonden onder de katholieken van geheel Frankrijk.

Buitengewoon indrukwekkend was de reusachtige protestmeeting, die op een Zondag in Augustus te Straatsburg is gehouden.

Groote optochten trokken door de stad. In vijf bijeenkomsten hebben afgevaardigden van Elzas-Lotharingen en andere Kamerleden het woord gevoerd en in al deze bijeenkomsten is eenzelfde motie aangenomen, waarin o. m. gezegd wordt, dat elke maatregel, die inbreuk maakt op de plechtig erkende rechten van Elzas-Lotharingen, het vertrouwen van de heroverde provincies in het woord van Frankrijk zou schokken en dat de bevolking zich door de krachtigste en volhardende actie tegen elke rechtstreeksche of verkapte verwezenlijking van het voornemen der regeering zal verzetten. De motie eindigde met een beroep op alle Fransche om Elzas-Lotharingen in zijn strijd te steunen,

Die oproep vindt een warme echo in heel het Fransche land.

Een heel andere geest heerscht onder Frankrijks katholieken dan in de dagen van een Combes en Waldeck Rousseau.

La Croix, het wakkere blad, dat immer in de bres staat, waarin het de verdediging der katholieke belangen geldt, ontvangt dag in, dag uit mededeelingen, waarin wordt aangespoord om niet alleen alle zeilen bij te zetten voor de belangen der Elzas-Lotharingers, maar om het heele land te bevrijden van den looden druk eener anti-godsdienstige wetgeving.

Die beweging begint reeds vruchten te dragen.

Want steeds krachtiger groeit de overtuiging, dat alleen dan de strijd tegen de kerkvervolging met goed resultaat is te strijden, wanneer alle katholieken hecht aaneengesloten zich tot één machtige partij vereenigen.

Teekenend is in dit verband wat de *Figaro* opmerkt.

Het blad zegt, dat de beweging, die er in het heroverde gebied is ontstaan, van veel beteekenis is en wijst [illegible] een ander resultaat kan hebben dan een al te duidelijk gevaarlijke daad van de regeering tegen te houden. Zij zou kunnen leiden tot de vorming van een katholieke partij in Frankrijk. Reeds heeft het dagblad *'l Alsace* zich in dien zin geuit. Waarom, zoo vraagt het, zou men niet een groote partij vormen, waarvan de leiding zou zijn en bestaan uit de beste katholieke persoonlijkheden, terwijl er in de provincie afdeelingen zouden opgericht worden?

Moge weldra ook in Frankrijk de katholieken hecht aaneen sluiten en daardoor een invloed kunnen doen gelden, overeenkomstig hun getalsterkte.

Ondergeteekenden feliciteeren langs dezen weg, de Militaire Voetbal: Ver:

„Stormvogels"

met hun behaalde EERSTEN prijs.
De militaire patiënten van het
St. Elisabeth-Gasthuis.